

יואב ברנע - רפת בית העמק
mumu@b-emek.org.il

המסע לפמפס ארגנטינה

בתחילת חודש מרץ 2012 יצאה משלחת מאזור הגליל המערבי לסיור מקצועי בארגנטינה. ארגנטינה? כנראה ריח הבשר הנצלה על גחלים לוחשות וסיפורי חברינו מזרח אמריקה, זחפו אותי לארגן סיור בארץ הבשר

לאחר שנוכחתי לדעת שהרוטר עובד והעגלות נראות, כמו חברותיהן הגדולות על חלב, נפגשתי עם הוטרנר מחברת ACA. בשיחה איתנו על התהליכים שמתרחשים בכרס היונק, הבנתי כי ע"פ הנתונים שנאספו בארגנטינה, התפתחות הפפילות בכרס היא אחרת מהיונק שגדל רק על חלב או על חלבית.

היתרון של הרוטר הוא ביצירת פפילות רבות יותר וארוכות יותר בשלב הגידול של העגלה.

ללמוד על רפת חלב כנראה אין לנו הישראלים צורך לצאת וללמוד, בטח לא בארגנטינה, ויסלחו לי מארחנו מארגנטינה, אך בגידול עגלים ובקר, יש מה ללמוד.

חוויות ארגנטינה

יצאנו לארגנטינה משלחת של 19 חברים, שכללה רופא וטרנר, מדריך שה"מ, מנהלי רפת ותיקים כצעירים, מנהל מרכז מזון, אנשי תפעול מרכז מזון, אנשי תפעול מערך החלב ומטלף אנשי ACA ארחו אותנו אירוח מהמעלה הראשונה והודו לנו על כך שבחרנו להגיע לארגנטינה ולא לניו-זילנד - למען גילוי נאות כנראה שגם לשם נגיע.

ראשית, נכון, הבשר הארגנטינאי כבודו במקומו מונח. והסיפור החל כי נתבקשתי ע"י אחד מנכבדי רפתי הגליל המערבי, בשיחה היומית שלנו, כי הגיע הזמן לצאת מגבולות ארה"ב ואירופה. כך ניו-זילנד עלתה על הפרק.

איך הגענו לארגנטינה?

באוגוסט 2011 נכנס לארץ חומר חדש, בשיטה חדשנית, לגידול עגלים ועגלות יונקים. החומר עונה לשם רוטר RUTER מבית היוצר של החברה הארגנטינאית ACA.

אלי יודה מקיבוץ כפר מכבי, יוזם הרעיון להבאת הרוטר, נכנס לרפת בית העמק והציע לי לערוך ניסוי מקדמי על מספר קטן של עגלות. סקרנות גברה ונצחה את כל מה שלמדתי במשך 22 שנות עבודתי ברפת.

הרעיון הכללי הוא גמילה מקדימה של היונקים, הן נקבות והן זכרים, מ-60 יום ל-25-28 יום בעזרת הרוטר - נשמע הזוי, גם לי נשמע כך בהתחלה.

אלי חיפש משק שייקח על עצמו ניסוי ארצי שילווח בהנחייתו של ד"ר גבי עדין משה"מ.

הפילוט עבר בהצלחה רבה, העגלות גדלו ע"פ הפרוטוקול שנשלח מהוטרנר הראשי של חברת ACA

אני גייסתי את ד"ר איתי עסיס ויחד עקבנו אחרי גדילתן.

בשטח הגידול

בית המטבחיים

אברמו מנוחת הלוחם

המשלחת בבגדי הייצוג

בי"ס חקלאי - יונקים במרעה

שמינו - אביגדור מרפת סער

פרות במרעה

נובעת ממדיניות הממשל שאינה תומכת בחקלאי הארגנטינאי ואף פוגעת בו (עצירת הייצוא).
 בדרך עברנו בבית מטבחים שמעביר דרכו 800 ראש בקר ביום. הבקר נשחט במשקל ממוצע של 320 ק"ג ע"פ דרישת החך הארגנטינאי - בשנה נשחטים כ-12 מיליון ראשי בקר לבשר.
 הארגנטינאי הוא זולל הבשר הגדול מכל אומות העולם ובממוצע צורך 58 ק"ג בשנה לנפש.
 חוויות האוטובוס שבו נדחסנו במשך הסיור, רק קירבו בינינו, למדנו הרבה, ראינו משטחי ענק של סויה, תירס וסורגום, לאורך מאות קילומטרים של ירוק בעיניים.
 בקרנו ב-3 חוות גידול יונקים, בממשקים שונים, ובבית ספר חקלאי שקולט עגלים לפנסיון מ-12 רפתות - מאות יונקים שמפוזרים על מרבדי דשא בשיטת גידול ייחודית מאוד.
 עוד בקרנו במכוני תערוכות ולמדנו את תהליך שעובר גרעין הסויה מהשדה ועד לפריקתו בנמל.

חזרנו הביתה שבעים אך מרוצים
תודה מקרב לב, לכל משתתפי הסיור

ארגנטינה - ארץ ענקית, המרחבים עצומים שהעין הישראלית לא מסוגלת לקלוט כלל. אוכלוסיית המדינה מונה 42 מיליון איש.
 סך הכול ראשי בקר לחלב ולבשר כ-50 מיליון, מהם 2.1 מיליון פרות לייצור חלב והשאר לתעשיית הבשר.

בקר לחלב

בשנת 2009 עמד מספר הרפתות בארגנטינה על 14 אלף והמגמה היא בירידה וסגירת רפתות. כיום יש כ-11 אלף רפתות שמייצרות בממוצע ארצי 4,000 ליטר לפרה.
 מרכז החלב בארגנטינה, שבו ביקרנו, בפרובינציות של סנטה פה וקורדובה, לכל חווה באזור זה יש כ-2,500 דונם שמתוכם 85% מיועדים למרעה ו-15% הנותרים מיועדים לגידול חקלאי. הרפתות הטובות באזור קורדובה מייצרות בממוצע כ-6,000 והטובות יותר כ-8,000 ליטר חלב לשנה.
 המרעה בעיקר על אספסת והתוספת ממזון מרוכז הוא התירס.

בקר לבשר

מרבית גידול הבקר לבשר מתרחש באזור הפמפס. כיום יש כ-48 מיליון ראשי בקר. לשם השוואה, בשנת 2009 היו 59 מיליון ראשי בקר. הירידה